

**NOTARIUS PUBLICUS
HANNA ROSENGREN**

Till:

ud.remissvar@regeringskansliet.se

Remissvar över betänkandet SOU 2023:42 "Ett modernare regelverk för legaliseringar, apostille och andra former av intyganden", Dnr UD2023/12769

Sammanfattning

I min roll som notarius publicus har jag beretts tillfälle att lämna synpunkter på berörda delar av rubricerat betänkande och får härmed anföra följande. Jag instämmer i förslaget att apostille även ska kunna utfärdas i ett elektroniskt format (e-apostille) men anser att ett gemensamt e-register för apostiller inte är nödvändigt och motsätter mig därför förslaget att ett sådant register ska införas hos Kammarkollegiet.

Förslag till förordning om apostille

5 §

Enligt 5 § skall apostille nu även kunna utfärdas i elektroniskt format (E-apostille). Att införa E-apostille är något som jag tillstyrker som en variant av legaliseringsförfarandet. E-apostille skulle förenkla och framför allt effektivisera handläggningen då många mottagare av apostiller finns i utlandet och dokumenten då inte behöver budas eller skickas per post i fysisk form.

Utredningen har föreslagit att uppgiften att utfärda e-apostille bör ankomma på notarius publicus som ska ansvara för att ta fram nödvändiga tekniska lösningar. Detta är något som jag tillstyrker men det borde tydliggöras på vilket sätt e-apostillen får utformas och vilka tjänster som får användas. Förslagsvis kan en arbetsgrupp bestående av notarius publicus tillsättas för att vägleda i den digitala övergången.

8 §

Att notarius publicus och biträdande notarius publicus själva skall hållas personuppgiftsansvariga för sin behandling av personuppgifter i ärenden om utfärdande av elektronisk apostille faller redan idag under våra skyldigheter och är således något som jag tillstyrker.

11 §

Enligt paragrafens lydelse ska den som utfärdar apostille till Kammarkollegiet rapportera in de uppgifter som anges i 12 § första stycket 2 - 5 och andra stycket.

Notarius publicus ska idag föra egna register över de apostiller som utfärdas. Förfrågningar om uppgifter från detta register över utfärdade apostiller sker nästan aldrig vilket också framgår ur utredningen. Under mina år som notarius publicus har jag knappt fått någon sådan förfrågan. Detta skulle därför i praktiken leda till en administrativ börda att upprätthålla ytterligare ett e-register hos Kammarkollegiet utan motsvarande nytta vilket inte är rimligt och knappast lagförslagets intention. Då det inte görs några efterfrågningar av uppgifter ur våra registret idag kommer ytterligare ett register endast tillföra onödigt arbete. Idag framgår våra kontaktuppgifter på samtliga utfärdade apostiller. Det naturliga är därför att kontakt sker direkt med den notarius publicus som utfärdat apostillen vid eventuella frågor eller för verifiering då vi har dessa uppgifter i våra register. Det skulle leda till praktiska svårigheter för mottagaren av apostillen om ytterligare en aktör ska tas in för själva verifieringen, tex Kammarkollegiet. Om mottagaren av apostillen istället ska kontakta Kammarkollegiet för verifiering är uppgifterna som anförs i § 12 de enda som kan kontrolleras. Om det skulle finnas några följdfrågor om verifieringen eller underliggande legaliseringar måste ändå den notarius publicus som utfärdat apostillen kontaktas. Detta får anses onödigt krångligt från allmänhetens perspektiv.

14 §

En avgiftsbeläggning för registrering av uppgifter hos Kammarkollegiet är något som jag motsätter mig. Det framgår inte ur utredningen hur mycket det skulle kosta för enskilda notarius publicus mer än att notarius publicus bör bidra finansiellt till att ett e-register ska kunna inrättas. Med hänsyn till vad som anförts under 11 § ovan, att själva registret som sådant inte är nödvändigt, ska det inte hamna på notarius publicus att finansiera en sådan tjänst när det är mer effektivt och naturligt att notarius publicus för egna register som idag. Notarius publicus verksamhet utförs i de flesta fall i privat näringsverksamhet av småföretagare vilket betyder att många är känsliga för ytterligare kostnader vilket betyder att det i förlängningen skulle leda till höjda kostnader för våra tjänster vilket i slutändan påverkar allmänhetens kostnader.

Slutligen noteras att det på flertalet ställen i utredningen nämns att det inte finns något sammanhållande organ för notarius publicus. Notarius publicus är idag decentraliserade varpå en arbetsgrupp av notarius publicus borde utses för att ta ställning till hur ett system för utfärdande av e-apostille i praktiken ska tas fram, utvecklas och tillhandahållas på ett rättssäkert sätt. En sådan arbetsgrupp skulle troligen också bidra till en mer enhetlig tillämpning av kommande apostille-förordning.

Stockholm den 2 februari 2024

Hanna Rosengren